BŮH ABRAHAMŮV, IZÁKŮV A JÁKOBŮV

(Čtvrtek – Druhé dopolední setkání)

Poselství druhé

Bůh Abrahamův, jak je vidět v Jeho jednáních s Abrahamem

Čtení z Písma: Sk 7:2; Gn 12:7–8; 13:14–17; 14:17–20; 15:1; 17:1; 18:1; 24:14

I. Bůh Abrahamův (Ex 3:15) je vidět v Jeho jednáních s Abrahamem následovně:

A. Bůh Abrahamův je Bůh slávy, který se při svém prvním zjevení se svým prvním povoláním a první promluvou k Abrahamovi stal pro Abrahama obrovským magnetem a silnou motivací, jež ho pohnula k odchodu ze země satanského modlářství – Gn 11:31; Sk 7:2–4a:
   1. Skrze svá opakovaná zjevení Abrahamovi do něj Bůh přeléval sám sebe, díky čemuž Abraham zakoušel duchovní infúzi – Gn 12:1–3, 7–8; 13:14–17; 15:1–7; Ř 4:3; Gn 18:17–19; srov. Sk 26:16; 22:14–15.
   2. Abraham mohl dosáhnout Kenaanu díky Boží vytrvalosti; Bůh svůj lid pevně drží – je Bohem, který nepustí – J 10:28–30; Ju 24.
   3. Bůh se Abrahamovi zjevil jako Ten, kdo ospravedlňuje svůj věřící lid, do něhož byl vlit On sám jako prvek jejich víry; tato víra je oceněním Boha a božskou odezvou na Jeho přitažlivost – Gn 15:1–6; He 12:1–2a; Ga 2:20.

B. Bůh Abrahamův je Bůh požehnání, který ve svém druhém povolání při své druhé promluvě k Abrahamovi slibuje, že jej učiní velkým národem, jeho jméno učiní velkým a způsobí, aby byl požehnáním pro druhé, a že v něm budou požehnány všechny čeledi země; to Abrahama přitáhlo ke vstupu do dobré země božského zaslíbení – Gn 12:1–4:
   1. Podle listu Galatským 3:14 je tímto zaslíbeným požehnáním ve skutečnosti sám Bůh jako Duch; největším požehnáním je trojjediný Bůh – Otec, Syn a Duch – jako završený, všezahrnující, životodárný Duch, který v nás nanejvýš subjektivním způsobem přebývá k našemu potěšení – 6:18; Fp 1:19.
   2. Kdo proklíná Boží lid, dojde prokletí, a kdo Božímu lidu žehná, dojde požehnání – Nu 23:21; 24:5, 9; srov. 1K 1:2; 2K 5:17.

C. Bůh Abrahamův je Bůh země, který při svém druhém zjevení a třetí promluvě zaslibuje Abrahamovi, že kenaanskou zemi dá jeho semeni – Gn 12:6–7.

D. Bůh Abrahamův je Bůh skryté péče o své vyvolené, který zachránil Abrahama před potupením jeho ženy faraonem – vv. 10–20.

E. Bůh Abrahamův je Bůh útěchy a povzbuzení, který ve své čtvrté promluvě – poté, co Lot opustil Abrahama – slibuje dát Abrahamovi i jeho potomstvu kenaanskou zemi, kam až na všechny čtyři světové strany dohlédne, a učinit jeho potomstvo nespočetným jako prach země – 13:14–17:
   1. Kristus jako semeno Abrahamovo musí být vpracován do našeho nitra, aby se skrze nás mohl projevit k svému vzrůstu – Ga 3:16; 1:15–16; 2:20; 4:19.
   2. Kenaanská země znázorňuje všezahrnujícího Krista jako všezahrnujícího Ducha v našem duchu k našemu potěšení, abychom Jím byli vnitřně ustaveni k Jeho souhrnnému vyjádření – Ko 1:12; 2:6–7; Ga 3:14; 5:16, 25.

F. Bůh Abrahamův je Bůh Nejvyšší, Vlastník nebes i země, v Jeho božském zaopatření s Jeho požehnáním pro Abrahama skrze Jeho kněze Malkísedeka poté, co Abraham vybojoval bitvu proti čtyřem králům – Gn 14:17–20.

G. Bůh Abrahamův je Bůh jako štít a přehojná odměna, ve své páté promluvě (tentokrát ve vidění) k Abrahamovi, když se bál pomsty oněch čtyř králů; poukázal Abrahamovi na to, že jeho nebeské potomstvo v jeho božské přirozenosti bude tak početné jako hvězdy na

nebi, jichž se nikdo na zemi nemůže dotknout; Abraham uvěřil Hospodinu a On mu to započetl jako spravedlnost – 15:1–6.

H. Bůh Abrahamův je Bůh věrnosti, který ve své šesté promluvě k Abrahamovi v jeho hlubokém spánku předpověděl, že jeho pozemské potomstvo v jeho lidské přirozenosti bude pobývat jako cizinci v Egyptě, sloužit Egypťanům a snášet od nich útlak po čtyři sta let a ve čtvrtém pokolení se vrátí do Kenaanu; a je Bohem věrnosti, jenž s ním uzavřel smlouvu, že dá jeho potomstvu zemi od Egyptské řeky až k veliké řece Eufratu – vv. 12–21.

I. Bůh Abrahamův je Bůh mlčení, a to proto, že Abraham poslechl svou manželku Sáru a vzal si Hagar, aby získal syna z úsilí svého těla, když mu bylo osmdesát šest let (16:1–4, 15–16); Bůh se pak vůči Abrahamovi na třináct let odmlčel, dokud Abrahamovi nebylo devadesát devět let a Bůh se mu znovu nezjevil (17:1).

J. Bůh Abrahamův je Bůh všedostatečnosti, který se při svém třetím zjevení a sedmé promluvě k Abrahamovi představuje jako Bůh obřízky k odříznutí přirozeného člověka v těle u Jeho vyvoleného lidu, aby se stali Božím novým stvořením, jež je představeno Izákem, který se narodil z Boží milosti, nikoli Ismaelem, jenž se narodil z Abrahamova těla – vv. 1–21; Ga 4:22–31:
   1. Bůh se zjevuje jako Všedostatečný Bůh (hebr. *El Šaddaj*), aby Jeho věřící chodili před Jeho tváří, neustále se těšili z Něho a z Jeho všedostatečného zaopatření a aby k nim byl Bůh přidáván jako prvek a činitel jejich dokonalosti – Gn 17:1.
   2. Božský titul *El Šaddaj* se skládá ze dvou hebrejských slov – *El* znamená „Mocný“ a *Šaddaj* vychází z hebrejského slova označujícího „prsy“ či „vemeno“.
   3. Bůh je tedy Mocný s vemenem, všedostatečný Mocný, který je Živitelem, Dárcem síly a hojným Zaopatřovatelem svých povolaných, kteří Ho neustále přijímají – Fp 1:19–21a; Ga 3:2, 5; J 1:16.
   4. Všedostatečný Bůh je Bohem ukřižování k ukončení našeho přirozeného člověka v těle a Bohem vzkříšení k vyklíčení našeho nového člověka pro nové stvoření – Gn 17:1–21; 22:1–10; Ko 2:11; Ga 5:24; 1Pt 1:3; 2K 5:17; Fp 3:3.

K. Bůh Abrahamův je Bůh lidského přátelství, který (při svém čtvrtém zjevení a osmé promluvě k Abrahamovi) přichází jako člověk, v podobě člověka, aby navštívil Abrahama jako svého přítele (2Pa 20:7; Iz 41:8; Jk 2:23) na úrovni lidství; s nímž Abraham kráčel a jenž s Abrahamem rozmlouval jako lidský přítel s lidským přítelem o svém soudu nad Sodomou, kde žil synovec Jeho přítele Lot se svou rodinou (Gn 18–19).

L. Bůh Abrahamův je Bůh přátelství v lidství, který vyvedl Abrahamova synovce a jeho dvě dcery ze zkázy Sodomy, protože pamatoval na Abrahama jako na svého důvěrného přítele – v. 29, 12–22.

M. Bůh Abrahamův je všemohoucí Bůh s přátelskou péčí, který svou všemohoucí mocí zachránil svého blízkého přítele Abrahama před ztrátou manželky ve prospěch Abímeleka, krále Geraru – kap. 20.

N. Bůh Abrahamův je Bůh neměnnosti v zachovávání principu své milosti, který ve své deváté promluvě k Abrahamovi uznal Izáka, jeho syna ze Sáry, za jeho jediného syna – 21:1–12.

O. Bůh Abrahamův je Bůh zkoušky, který ve své desáté promluvě k Abrahamovi podrobil zkoušce svého důvěrného lidského přítele tím, že po něm žádal, aby Mu obětoval jako zápalnou oběť svého jediného syna, kterého miloval – 22:1–10.

P. Bůh Abrahamův je trojjediný Bůh zaopatření (hebr. *Jahve-jire*), který ve své jedenácté promluvě k Abrahamovi (jako Hospodinův anděl – Kristus) opatřil berana jako náhradu za Izáka k zápalné oběti pro sebe – vv. 11–14.

Q. Bůh Abrahamův je trojjediný Bůh požehnání, který ve své dvanácté (poslední) promluvě k Abrahamovi slíbil, že mu (jako Hospodinův anděl – Kristus) požehná a rozmnoží jeho

semeno jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu a že v jeho semeni (Kristu) budou požehnány všechny národy země – vv. 15–18.

R. Bůh Abrahamův je Bůh přátelství na lidské úrovni, který vedl starého služebníka svého přítele Abrahama, aby získal manželku pro jeho syna Izáka – kap. 24.

II. Celkově vzato je Bůh Abrahamův Bohem, který mluví ve svém zjevování se, s povoláním, ve vidění a v lidském přátelství, aby svému důvěrnému příteli na zemi odhalil, čím toužil, aby byl, a co si přál, aby činil podle touhy Jeho srdce pro uskutečnění věčné ekonomie pro Božskou Trojici.

© 2026 Living Stream Ministry